

Mari Cruz, infermera del CAP de Vidreres

Hola Mari Cruz, com estàs? Per començar, explica'ns com vas arribar a Vidreres?

Molt bé gràcies. Doncs mira, jo vaig néixer a Saragossa, ciutat on també vaig cursar els meus estudis d'infermeria. Un cop finalitzada la carrera, vaig estar treballant durant un període de quatre anys en un poble a prop de Calataiud, quatre anys a Borrassà i tres a pobles agregats prop de Figueres. Després d'aprovar les oposicions vaig decidir venir cap aquí a Vidreres i d'això ja fa 17 anys.

Quant temps fa que et dediques al món de la sanitat?

Ara farà 25 anys que em dedico a la sanitat, i estic molt contenta perquè he pogut portar a terme el que més m'agrada. La veritat és que penso que és una sort poder fer realment el que, professionalment, més et motiva. Per altra banda, fa molts anys que em dedico a aquesta professió i considero que poder treballar amb gent d'un poble no té res a veure amb treballar en un hospital. Crec que el tracte i el seguiment de cada pacient canvia molt i que el coneixement de la persona t'ajuda molt més a l'hora de fer la teva feina. Per això estic molt contenta de fer-la i en un poble com Vidreres. Això no vol dir que de vegades no hagi d'anar a l'hospital a fer cursats d'especialització, que són bàsics per no perdre la pràctica i estar al dia de la nova medicina. Has apreciat molts canvis al poble des de llavors fins ara?

Sí, i molts. Durant els primers anys a Vidreres jo vaig entrar com a practicant a diferència d'ara que ja som infermeres. Abans, quan jo anava a treballar als pobles, no hi havia cap metge enlloc i treballava pràcticament sola. Actualment les coses han canviat molt, amb la reforma, des de la introducció del CAP (Centre d'Atenció Primària), podem trobar ginecologia, pediatria, ... entre moltes altres branques de la medicina. Aquí a Vidreres l'equip mèdic el formem dos metges, una pediatra, tres infermeres, una llevadora, una ginecòloga, equip d'atenció continuada (urgències) i l'administrativa.

Ara es treballa molt més en equip, però tot i això considero que encara ens falta evolucionar en molts aspectes. Per exemple, veig que a Vidreres falta poder atendre més a les persones que cuiden gent malalta, poder ajudar-les d'alguna manera representaria un pas important en la infermeria.

La medicina evoluciona d'una manera impressionant i, per tant, has pogut viure progressos importants, quins en destacaries?

Per exemple, en les malalties cròniques s'ha evolucionat moltíssim, ja que actualment es pot tenir el suport de persones especialistes que es mouen en aquest camp mèdic.

Cal tenir present que gràcies als mètodes diagnòstics, als nous mètodes de cirurgia i als nous tractaments, avui en dia enfermetats abans irreversibles es poden curar, i millorar la qualitat de vida de les persones malaltes

Què en penses de les organitzacions no governamentals (Metges sense Fronteres...), t'has plantejat mai formar-ne part d'alguna?

És un tema que no m'he plantejat mai seriosament perquè suposo que sempre m'ha agradat molt més poder treballar en pobles. Penso que la gent que decideix marxar a aquesta països són gent molt preparada i amb molt de valor. Ara, a aquestes alçades, no t'ho plantejges perquè arriba un moment en què ja tens una estabilitat i unes altres responsabilitats.

Tots aquests anys dedicant-te a la infermeria t'han ajudat a ser psicològicament més forta davant les malalties?

És evident que l'experiència que vas adquirint al llarg dels anys t'ajuda a superar, professionalment, molts moments difícils. Penso que la clau està en ser capaç de separar la teva feina de la teva vida personal. Jo sempre he intentat donar el màxim de mi en el meu treball, esgotar tots els recursos possibles, però quan acabo de treballar el que intento fer és desconnectar de tot.

Estàs molt contenta de Vidreres, no?

Sí, perquè després de tants anys de viure a Vidreres ja tothom et coneix. El contacte directe amb la família del malalt t'ajuda moltes vegades a esbrinar altres aspectes que, en el fons, et serveixen per poder realitzar millor la teva feina. Per exemple, quan fas les visites a les cases te n'adones que ja coneixes a tota la família i que, per tant, el tracte amb el malalt és molt més personal. En definitiva, m'agrada molt Vidreres i no ho canviaria per res!

Molt bé, doncs moltes gràcies i molta sort!

Gràcies i igualment. ■

MONTSE VILA